

Posudek diplomové práce Martina Cápa, *Egon Ervín Kisch v kontextu reportážních textů Bohemie 1906 – 1913*, Praha, UK FSV, Katedra mediálních studií, 2007, 120 stran rukopisu

Pan kolega Cáp si zvolil pro práci téma, jemuž se cítil být zavázán již po dokončení své bakalářské práce. Ta zachytila „kischovské téma“ v jedné linii uchopování novinářovy osobnosti, v interpretaci interpretací a sebeinterpretací Kischovy osobnosti a jejího obrazu. Cápova tehdejší „metainterpretace“ byla zdařilá, ale sám autor tušil a věděl, že pro užitečné vložení své energie do kontextu světové „kischologie“ je důležitější něco jiného – „kischovský pracovní motiv a typ“. Zaměřit se na samotný proces Kischovy tvorby v dobovém kontextu. Neboť i v této linii zůstává mnohé nedořečené, naznačené, polovyslovené, bez důkazu a ověření. Odtud vyvstala Cápova volba raného žurnalistického období EEK.

S ohledem k účelu – diplomová práce - a času – dva roky na její tvorbu, bylo nutné omezit metodický přístup zejména vymezením skupiny pramenů. Pro vyčerpávající badatelský přístup by bylo korektní vymezit heuristické zdroje archivními prameny (vlastní rukopisy, primární a zejména sekundární korespondence), tištěné primární prameny – nejen Bohemia uvedeného období, ale též česká periodika, neboť propojenost fejetonistické a reportážní inspirace ještě nebyla v žurnalistické (literární) profesní skupině jazykově příliš omezená. Též by bylo možné téma nahlédnout podrobnějším vykreslením obecných historických souvislostí v ideové a ideologické oblasti – německé a rakouské varianty sociálního a socialistického myšlení, rovněž i dynamické pohyby v sociální praxi v rovině státní, stranické i každodenní životní praxe by mohly tvořit výkladové pozadí Kischova raného recepčního a reflexivního růstu. Leč to by přesáhlo dané podmínky diplomové práce. Cíl byl tedy stanoven především zaměřením na prostor, v němž Kisch profesně působil, na Bohemii a její „literární novináře“.

Diplomant takto vymezený úkol zvládl naprosto svědomitě. Nadprůměrné obsáhnutí velkého množství novinového textu by nebylo možné, kdyby nepracoval soustavně. K tomu je třeba připočítat znalost sekundární literatury, do níž autor zařadil i tituly, které není snadné ke studiu získat. Vstoupil proto i do osobního kontaktu s jejími autory – dr. Kusákem a dr. Poláčkem. Časová investice se, tvrdím, vyplatila. Cáp předložil badatelskému diskursu příspěvek, který detailně uvádí Kischovu tvorbu (motiviku i metodiku) do nitek vnímané, ale jen nárazově

prokazované souvislosti s novinářskými soupeřícími i předchůdci z jiných novinářských prostředí (rakouského a německého). Cápova teze o vlivu Maxe Wintera je korektní.

Závěr: Cáp předložil ověření teze, že Kisch stojí na počátku nového pojetí sociální fejetonistiky proměňující se v sociální reportáž. Uvedl postupnost tohoto procesu v Bohemii a je nyní možné využít diplomovou práci k srovnání s dalšími soudobými (i českými) novinami. Podle stanoviska paní oponentky a podle průběhu obhajoby by bylo možné kolegu Cápovi navrhnout i pochvalu děkana za odvedenou práci. Toto tedy závisí na stanovisku oponentury, ale jednoznačně z toho vyplývá mé hodnocení práce formou známky – výborné.

V Praze dne 1.2.2007

